

Anders denken over Wado karate.

Wanneer we in het algemeen denken aan karate dan wordt er al snel een associatie gemaakt met geweld en brute kracht. Maar wanneer we enige ervaring gaan krijgen met het beoefenen van deze kunst gaan we daar al snel anders over denken. We ontdekken en ervaren dat het beoefenen van deze kunst vele malen moeilijker is dan we ooit gedacht hadden.

In dit document spreek ik bewust over de kunst omdat het karate eigenlijk geen sport is, maar een martiale art die voor een groot deel uit de strijd is voortgekomen.

Martiale art, wil eigenlijk zeggen " militaire (oorlogskunsten) " en dit staat voor een aantal disciplines met vele verschillende technieken.

Disciplines zoals o.a. de zwaard kunst, boogschiet kunst, speerkunst en natuurlijk het Jiujitsu.

Deze genoemde kunsten waren in het verleden geen kunsten waar men iemand mee wilde vermaken, maar zij werden beoefent zuiver en alleen als noodzaak om te overleven.

Vele van deze militaire of oorlogskunsten en technieken hebben in honderden jaren vooraf gaande aan de 19^e eeuw hun efficiëntie in de strijd bewezen. De kennis die hiermee werd opgedaan werd gebundeld en er ontstonden zogenaamde aparte disciplines, men ging zich specialiseren en zo ontstonden er de zogenaamde Koryu die je zou kunnen zien als een gesloten gemeenschap van kennis die niet aan andere verteld werd. Vaak werd dit alleen binnen de familie of de clan gehouden.

Zo rond die zelfde 19^e eeuw werden een aantal van die eerder genoemde kunsten minder populair in Japan en men ontwikkelde de zogenaamde Do-kunsten zoals Judo, Aikido, Kendo, enz. en ook het Karate-do.

Deze Do-kunsten werden ontwikkeld met het doel om dit als sport te populariseren maar ook om deze te kunnen behouden voor de toekomst. Zo geldt voor alle Do-kunsten dat alle echt gevaarlijke technieken die konden leiden tot ernstige verwondingen of zelfs tot de dood, uit de oefenstof werd weggelaten.

Komende tot het Wado karate is het een feit, dat alleen het Wado karate als enige karatestijl erkent is als een martiale art. Het Wado karate werd door Otsuka sensei vanuit de gedachten van de Japanse martiale art ontworpen, en de andere karate stijlen zijn allemaal voor het grootste deel vanuit de Okinawa visie ontstaan.

Het Wado karate is vooral gebaseerd op het zwaard en dit impliceert dan ook, dat wanneer we het Wado karate beoefenen, iedere handeling uitgevoerd dient te worden vanuit de gedachtegang van het zwaard.

Wanneer we nu even terug kijken naar de titel van dit document " anders denken over Wado karate " is het zaak dat je gaat beseffen dat er grof gezegd twee richtingen zijn namelijk de Martiale kant en de sport kant.

Om met dat laatste te beginnen die sport kant heeft niet echt veel met de martiale kant van doen.

En wel om de volgende redenen; De sport kant richt zich voornamelijk op wedstrijden waarbij het mogelijk is dat de verschillende karatestijlen competitie tegen elkaar hebben.

De martiale kant doet dit niet, hier zijn wedstrijden " Not done " om de doodeenvoudige reden dat dit veel te gevaarlijk zou zijn.

Je moet je voorstellen dat wanneer we een karate wedstrijd uitvoeren hier een wedstrijd-tijd aan verbonden is van meestal 3 minuten.

Wanneer we vanuit de martiale kunsten een wedstrijd zouden doen, dan zou deze wedstrijd meestal maar enkele seconden gaan duren. Waarbij het vrijwel zeker zal zijn dat de verliezende partij ernstig geblesseerd zou raken. Vanuit de martiale art gedachten schakelt men een tegenstander volledig uit, en niet slechts een klein beetje.

Zo zien we ook, dat er in de afgelopen tientallen jaren slechts weinig vooruitgang is in het Wado karate. Het besef dat het anders moet komt slechts langzaam opgang. We zien dat leraren nog steeds dezelfde basis technieken beoefenen zonder enige vooruitgang. Eigenlijk geven zij, na al die voorafgaande jaren, nog steeds les op beginners niveau.

Het gevolg hiervan is dat vele karate ka's van het eerste uur zijn afgehaakt, omdat zij niet de antwoorden krijgen die ze nodig hebben, om door te groeien in hun karate training.

Zo kunnen we ook stellen dat het gedachten goed van Otsuka sensei buitengewoon slecht en soms totaal verkeerd werd geïnterpreteerd. Waarbij de invloed van andere karate stijlen een belangrijke negatieve rol hebben gespeeld. Zij hebben zeker geen goed gedaan aan de ontwikkeling van het Wado karate. Nog steeds zie je dat er technieken uit andere karate stijlen die niets met het Wado karate te maken hebben gemixt worden. Waarbij het besef wat wel of niet Wado karate is, niet eens meer opgemerkt wordt.

Natuurlijk is het niet verkeerd om ook andere niet Wado zaken te bestuderen, dit zal zeker een verrijking betekenen in de ontwikkeling van jou karate. Maar je zult er wel voor moeten waken dat je niet onbewust van het Wado pad afdwaalt. Zo gebeurt het vaak dat leraren hun eigen invulling (aanvullingen) creëren met het idee dat zij daadwerkelijk verbeteringen toevoegen aan het systeem.

Dit is niet altijd goed en wel om de volgende redenen; de martiale kunsten die binnen het Wado karate gebruikt worden zijn technieken die soms honderden jaren oud zijn. Veel van deze technieken hebben in de echte strijd hun nut bewezen, ze werkten echt.

En dan komt er iemand die misschien dan wel tientallen jaren vele technieken heeft getraind, maar even zeggen dat het allemaal maar anders moet of dat het zo ook kan.

Zo claimen veel Japanse leraren dat zij dichtbij Otsuka sensei hebben gestaan en dat zij precies wisten wat Otsuka sensei wilde bereiken. Maar met de kennis van nu kunnen we wel zeggen dat zij hun "no how" niet echt overgedragen hebben aan hun leerlingen.

Natuurlijk is er een groot verschil tussen de Aziatische en de Westerse cultuur waarbij de manier van overdracht van kennis ook grote verschillen kent. Maar dit neemt niet weg dat hier best een verwijt naar deze eerste generatie leraren valt te maken.

Heden ten dagen zijn er gelukkig een aantal Japanse leraren die het Wado duidelijker uitdragen dan dat dit voorheen werd gedaan. Zij gaan dieper op de materie in en brengen de "art" van de Martiale art dan ook echt naar de leerlingen toe. Het begrijpen waarom Otsuka sensei zijn Wado karate op die speciale manier gebracht heeft neemt hierdoor toe en zal zeker bijdragen aan een beter Wado karate.

Wel is het jammer dat veel leraren niet of nauwelijks bereid zijn om anders te denken. Zij houden zich met hand en tand vast aan hun eigen beginners niveau en komen daardoor geen stap verder.

M.a.w. zij blokkeren in feite de voortgang van het Wado karate.

Natuurlijk is het lastig dat men eerst een stap terug moet doen om daarna en dat dit misschien als gezichtsverlies ervaren zal worden.

Maar men moet zich daar toch maar overheen zetten, gewoon omdat het Wado karate zoveel meer heeft te bieden dan alleen maar die simpele technieken.

Rob van Leeuwen